

Razmatranje: ponedjeljak 3.tjedna adventa

Razmišljanja koja nam mogu pomoći u molitvi na početku trećeg tjedna došašća.

- Meditacija o Svetom pismu:
svjetlo za naš put
- Bog je prisutan u srcima koja ga
iskreno traže
- Ljubav prema istini je
karakteristika Kristovih učenika

.....

PROROCI su najavljivali dolazak Mesije i stoga je izraelski narod s nestrpljenjem iščekivao njegov dolazak: „Evo, naš Spasitelj dolazi; ne moraš se više bojati.“[1] Često, međutim, vidimo da je narod ignorirao proročke poruke, što je ponekad dovodilo do njihove vlastite propasti. Ovdje možemo razmotriti priču o Balaamu, poganskom vidiocu kojemu neprijateljski kralj Izraela govori da prokune Božji narod. Ispunjen Duhom Gospodnjim, Balaam ignorira kraljevski pritisak i tri puta blagoslivlja izabrani narod: Kako su lijepi tvoji šatori, Jakove, tvoji tabori, Izraele! (Br 24,5). Balaamov kraj je tragičan, jer će umrijeti od ruke samih Izraelaca.

U svom proročanstvu, Balaam simbolizira dolazak Mesije kao zvijezdu koja će doći iz Izraela: Zvijezda će izaći iz Jakova (Br 24,17). Spasiteljev dolazak bit će poput „velikog svjetla nad zemljom“.[2]

Stoljećima kasnije, svjetlost zvijezde bit će ono što će voditi korake mudraca koji u njoj otkrivaju poruku spasenja. Zvijezda ih vodi do „malog plamena koji se rasplamsava u noći: novorođenčeta u potrebi koje plače u tišini svijeta“.[3] Iako su svi vidjeli zvijezdu, nisu svi razumjeli njezino značenje. U današnjoj uvodnoj molitvi hrabro molimo: Gospodine, „koji bacaš svjetlo na tamu naših srca, posjeti nas milošću svoga Sina“.[4] Daj nam svjetlo koje nam je potrebno da otkrijemo važnost svih događaja u osobnom životu svakoga od nas.

Knjiga Brojeva nam govori da je Balaam bio čovjek čije su oči otvorene jer čuje Božje riječi i poznaje planove Svevišnjega (Br 24,15-17). U našoj tihoj meditaciji objavljene Riječi pronalazimo svjetlo za naše svakodnevno putovanje. *Tvoja je riječ svjetiljka mojim nogama i svjetlo mojoj stazi* (Ps 119,105). U

Svetom pismu učimo i smisao vlastitog života. „U ovoj Svetoj Riječi“, uvjeravao nas je sveti Josemaría, „pronaći ćeš Život Isusov; no, osim toga, trebaš ondje pronaći i svoj život... Uzmi, dakle, Evanđelje svakog dana, i čitaj ga i živi ga kao konačno pravilo.“[5]

DOK ISUS, za vrijeme jednog od svojih čestih posjeta Hramu, poučava ljude koji su došli da ga slušaju, dolaze vlasti – glavni svećenici i starješine – s namjerom da ga iskušaju. Uzrujani su, između ostalog, jer On uživa autoritet kod naroda koji mu nije dodijeljen od strane utvrđenih vlasti. *Kojom vlašću činiš te stvari i tko ti je dao tu vlast?* (Mt 21,23). Njihova pitanja ne dolaze iz iskrene znatiželje; jednostavno im se ne sviđa Učiteljevo propovijedanje

i bune se jer ga mnoštvo tako oduševljeno slijedi.

Kao i u drugim prilikama, Isus zna namjeru u njihovim srcima.

Ponašaju se dvolično, pretvarajući se i nisu iskreni. Postavljaju mu dvosmisleno pitanje, dok u stvarnosti žele da Isus jednom zauvijek jasno pokaže je li on Mesija. U svakom slučaju, nisu spremni to priznati i djeluju s proračunatom lukavošću. Ne iznenađuje nas kada im Učitelj odbija odgovoriti. „Isus nema vremena za kalkulacije, za oštroumnost, za okrutnost hladnih srca, za privlačnu, ali praznu ljepotu. Ono što mu se sviđa jest vedrina mladog srca, jednostavan korak, prirodan glas, čiste oči, pažnja prema njegovom ljubaznom savjetu. Tako vlada u duši.“[6]

Bog se uprisutnjuje u srcima onih koji ga iskreno traže. *Onomu koji hodi stazama pravim – njemu ću pokazati*

spasenje svoje (Ps 50,23). Isusa gane dijete koje mu se približava s jednostavnošću, gubavac koji pokazuje svoje rane, slijepac koji više bez straha od onoga što će drugi reći, carinik koji se penje na drvo da ga bolje vidi. To jest, srca onih koji se ne skrivaju iza laži. „Kršćanin se mora dokazati kao autentičan, istinit i iskren u svemu što poduzima. Njegovo ponašanje treba odražavati duh: duh Kristov. Ako itko na ovom svijetu ima dužnost biti dosljedan svojim uvjerenjima, to je kršćanin, jer mu je povjeren dar koji mora učiniti plodonosnim: istina koja oslobađa i spašava.“[7]

TKO TI JE DAO tu vlast? Učitelj odgovara drugim pitanjem: I ja ću vas jedno upitati. Ako mi na to odgovorite, ja ću vama kazati kojom vlašću ovo činim. Krst Ivanov odakle

li bijaše? Od Neba ili od ljudi? (Mt 21,24-25). Isus stavlja vlasti ispred istine, a istovremeno hvali Ivana. Iako su se ljudi sjatili na Jordan da ih Ivan krsti, vlasti nisu slušale njegovu poruku obraćenja i pokore. Vođe naroda ne znaju kako odgovoriti Isusu jer im srce nije otvoreno istini. U stvarnosti, oni samo traže odobravanje naroda. Pažljivo razmatraju poteškoće koje bi mogle proizaći iz davanja jednog ili drugog odgovora: bilo je s neba... bilo je od ljudi... Ali ne uspijevaju pronaći siguran odgovor: *Ne znamo* (Mt 21,27).

Susret s istinom zahtijeva stav otvorenosti i prihvaćanja. Kršćanska istina se nalazi samo ako se ljubi besplatno. Svojom hrabrošću i poniznošću, Krstitelj je bio hrabar svjedok istine. Vjernost istini nije uvijek lak put. Međutim, istina ima ogromnu moć privlačenja. Da bismo pokazali „sjaj istine“, [8] prvo se

moramo truditi iskreno je tražiti, kako bismo je upoznali i promišljali. Ako iskreno volimo istinu, ako ona uđe u naše srce i promijeni nas, lakše je izražavamo darom jezika i činimo je vidljivom drugima. Mi kršćani smo pozvani pokazati privlačnost istine.

Krist je rekao za sebe: „Ja sam istina“ (usp. Iv 14,6). Stoga je strast za njezinim traženjem i prenošenjem radosna zadaća za nas. „Još prije puno godina uvidio sam s izrazitom jasnoćom kriterij koji će uvijek vrijediti: društvena sredina, u svome udaljavanju od vjere i od kršćanskog morala, potrebita je novog načina življenja i širenja vječne istine Evandjelja: u samom srcu društva i svijeta, djeca Božja moraju blistati svojim krepostima kao svjetiljke u tami – quasi lucerna lucentes in caliginoso loco”. [9] U društvu Gospe i svetog Josipa putujemo prema Betlehemu. Uz njih možemo naučiti ispravnost srca kojom su oboje željno

tražili Boga u malim i velikim istinama svog svakodnevnog života.“

[1] Ulazna antifona, ponedjeljak trećeg tjedna došašća (Jer 31,10).

[2] Usp. Aleluja, 25. prosinca, Misa dana.

[3] Benedikt XVI., Homilija, 6. siječnja 2008.

[4] Uvodna molitva, ponedjeljak trećeg tjedna došašća.

[5] Sveti Josemaria, Kovačnica, br. 754.

[6] Sveti Josemarija, Susret s Kristom, br. 181.

[7] Sveti Josemarija, Prijatelji Božji, br. 141.

[8] Sveti Ivan Pavao II., Enciklika
Veritatis Splendor, br. 1

[9] Sveti Josemaría, Brazda, br. 318.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/meditation/razmatranje-
ponedjeljak-3-tjedna-adventa/](https://opusdei.org/hr-hr/meditation/razmatranje-ponedjeljak-3-tjedna-adventa/)
(24.03.2026.)